

Recenzja

rozprawy doktorskiej Pana mgr inż. Macieja Abramowicza zatytułowanej
**„Fundusze Unii Europejskiej wspierające rozwój infrastruktury
ekonomicznej jako instrument konwergencji państw UE-10”**
napisanej pod kierunkiem naukowym dr hab. Tadeusza Dyra, prof. UTH
oraz promotora pomocniczego dr Grażyny Kozuń- Cieślak

Uwagi wstępne

Recenzję rozprawy doktorskiej Pana magistra inżyniera Macieja Abramowicza zatytułowaną *„Fundusze Unii Europejskiej wspierające rozwój infrastruktury ekonomicznej jako instrument konwergencji państw UE-10”*, oparto na wymogach formalno-prawnych ustalających kryteria jej wykonania. Podstawę przeprowadzenia oceny stanowi ustawa z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595 z póź. zm.)

Szczegółowy zakres recenzji wykonano zgodnie z wymogami Ustawy. Jej zakres przeprowadzono z uwzględnieniem poniższej struktury zagadnień:

- ocena zasadności podjętej problematyki badawczej,
- koncepcja, cel, hipotezy oraz metody badawcze,
- struktura i merytoryczna zawartość rozprawy,
- ocena merytoryczna i formalna rozprawy,
- konkluzja.

1. Ocena zasadności podjętej problematyki badawczej

Historia rozwoju gospodarczego europejskich państw i regionów wykazuje, że jego istotnym stymulatorem jest dążenie do wzajemnego wspierania się uczestniczących w tym

procesie podmiotów. Praktyczny wymiar tych inicjatyw ma na celu zmniejszenie dysproporcji w wielokierunkowym rozwoju, poprzez zacieśnianie więzi integracyjnych, służących wzmocnieniu spójności gospodarczej, społecznej oraz terytorialnej.

W przekazanej do recenzji rozprawie doktorskiej Autor podjął się zbadania tego zakresu problematyki, ze szczególnym uwzględnieniem roli funduszy Unii Europejskiej, jako kluczowej determinanty rozwoju infrastruktury ekonomicznej, stanowiącej podstawowy instrument kształtowania procesu konwergencji. Zgodnie z tematem opracowania Autor skoncentrował swoje badania na skuteczności dystrybuowania tych funduszy, kierowania do określonych obszarów działalności gospodarczej oraz oceny powodowanych ich wykorzystaniem skutków w kształtowaniu infrastruktury ekonomicznej i konwergencji 10 wybranych państw, które zostały włączone w struktury tej wspólnoty. Doktorant słusznie zauważa, że potencjał i model gospodarczy tych państw znacząco odbiegał od poziomu tak zwanych państw „Starej Unii”. Z chwilą akcesji, kandydujące państwa znalazły się w trudnej pozycji konkurencyjnej, w której z jednej strony dysponowały niższą siłą w poszukiwaniu przewagi konkurencyjnej, a z drugiej, niespotykaną dotychczas otwartością własnych rynków na nieograniczoną eksplorację ze strony tych państw. Autor słusznie dostrzega, że w tych warunkach istniała konieczność złagodzenia istniejących dysproporcji. Sposobem redukcji tego stanu było ustalenie określonych funduszy w ramach Unii Europejskiej wspierających w nowo zrzeszonych krajach rozwój infrastruktury ekonomicznej.

W przeprowadzonych badaniach Autor wykazuje, że taki sposób kształtowania procesu konwergencji okazał się słuszny, skuteczny i efektywny. Wskazuje również, że w tej koncepcji istnieją określone elementy różnicowania kryteriów w wyniku czego nie została w pełni zachowana zasada równości podziału unijnych środków pomiędzy kraje „starej” i „nowej” Unii Europejskiej.

Zarówno uwarunkowania, jak i metody analizy i oceny kierunków oraz tempa rozwoju gospodarczego modelu Unii Europejskiej ulegały ewolucyjnym przemianom, tym samym zmieniały się instrumenty, metody i działania zmierzające do udoskonalenia i poprawy efektywności w rozwiązywaniu kolejnych poziomów konwergencji. Dzięki niezaprzeczalnym efektom związanym ze stworzeniem tej koncepcji w każdym z 10 krajów, które wstąpiły do Unii Europejskiej notowano systematyczny wzrost gospodarczy i poprawę poziomu życia jego mieszkańców.

W przedstawionej do recenzji pracy doktorskiej Autor podjął się kompleksowego zbadania tego procesu, jego źródeł, uwarunkowań, czynników aktywizujących oraz utrudniających prawidłową realizację procesu konwergencji.

Aktualność istnienia tego problemu, pojawianie się wciąż nowych jego zakresów i wartości w rynkowym rozwoju państw oraz znaczenia związanych z nim skutków, w pełni uzasadniają potrzebę podjęcia tego tematu. Niezależnie od autorskiej oceny podjętej problematyki, Doktorant wykazał się umiejętnością wykorzystania i krytycznej oceny krajowej i zagranicznej literatury, prawidłowo wykorzystał wspólnotowe i krajowe akty prawne, dokumenty i sprawozdania Komisji Europejskiej, wykazujące sposób wykonywania nadzoru nad realizacją programów finansowych realizowanych w ramach funduszy strukturalnych, w tym także inwestycji infrastrukturalnych. W procesie analizy i prezentowania danych liczbowych Doktorant umiejętnie wykorzystał dostępne źródła publicznej informacji statystycznej, szczególnie opracowań Eurostatu, wykazując zasadność podjętego problemu badawczego.

2. Koncepcja, cel, hipotezy oraz metody badawcze

Kolejność i zakres merytoryczny problemu w przyjętym toku badawczym rozprawy wskazuje, że Autor skonstruował prawidłową koncepcję jej wykonania. Opierając się na bazie teoretycznych rozważań, podjął próbę wykazania w jakim stopniu zarówno fundusze, jak i zrealizowane dzięki nim inwestycje infrastrukturalne w omawianych krajach Europy przyczyniły się do uzyskania większych korzyści związanych z procesem konwergencji, głównie w zakresie zmniejszenia dysproporcji gospodarczych pomiędzy wszystkimi członkami Wspólnoty. W takiej koncepcji Doktorant podjął prawidłową decyzję o przeprowadzeniu badań w oparciu o ustalony okres realizacji perspektywy finansowej (lata 2007-2013), chociaż znając założenia kolejnej perspektywy finansowej na lata 2014-2021 można było tą problematykę uaktualnić i pogłębić.

Istotnym walorem przyjętej koncepcji skonstruowania pracy doktorskiej jest szczegółowe zaprezentowanie dostępnych w ramach Unii Europejskiej funduszy, łącznie z oceną stopnia ich wykorzystania oraz uzyskanych z tego tytułu efektów związanych z realizacją inwestycji w segmentach infrastruktury transportowej, środowiskowej, energetycznej, miejskiej i społecznej. W podjętej koncepcji w znacznym stopniu zachowano kryterium kompleksowości, włączając do merytorycznych zasobów opracowania ocenę rynku pracy i poziomu wynagrodzeń, korzyści budżetowych oraz rozwoju najważniejszych segmentów infrastruktury ekonomicznej. Taka koncepcja ocenianej pracy doktorskiej umożliwiła ustalenie poziomu współzależności pomiędzy potencjałem gospodarczym, a czynnikami go determinującymi. Zrealizowanie tej koncepcji opracowania utworzyło ramy

obszaru badawczego oraz zakresu dokonania oceny konwergencji państw UE-10 w ramach Wspólnoty w latach 2006-2016.

Problematyka konwergencji jest nadal ważnym i aktualnym problemem gospodarczym i społecznym w ramach Unii Europejskiej. Autor rozumie istotę jej skutków, co widać w sposobie jej badania, jako zbieżności ścieżek wzrostu do stanu równowagi i wyrównywania poziomu bogactwa między państwami i regionami mierzonego wartością PKB (per capita). Takie podejście do problemu badawczego powoduje, że Autor dążąc do jego rozwiązania stawia słuszne pytanie – „Czy inwestycje infrastrukturalne współfinansowane z funduszy Unii Europejskiej przyczyniły się do wyrównania dysproporcji rozwojowych pomiędzy państwami UE-10, a pozostałymi państwami Unii Europejskiej?” Uprzedzając kolejne etapy oceny rozprawy należy wskazać, że zdaniem Autora nie przyczyniły się one do całkowitego wyrównania wciąż istniejących dysproporcji, co oczywiście jest wnioskiem słusznym.

Uwzględniając te okoliczności Doktorant sformułował cele pracy. Celem głównym jest ocena wpływu inwestycji infrastrukturalnych współfinansowanych z funduszy unijnych na proces wyrównywania dysproporcji rozwojowych państw UE-10 w stosunku do pozostałych państw UE. Cel główny uzupełniono czterema celami szczegółowymi, które dotyczą oceny przestrzennego zróżnicowania potencjału gospodarczego, efektów ekonomicznych wykorzystania funduszy UE, zmian potencjału ekonomicznego oraz poziomu konwergencji gospodarczej państw UE-10. Taka konstrukcja założeń wskazuje, że Autor prawidłowo sformułował cele opracowania, a ich trafność umożliwi wiarygodne, skuteczne i efektywne przeprowadzenie podjętego zakresu badań.

Nakreślony cel opracowania miał istotny wpływ na zakres i głębokość przeprowadzonych badań zarówno w zakresie teorii, jak i praktyki. Te założenia znalazły odzwierciedlenie w przyjętej głównej hipotezie badawczej w brzmieniu „*Fundusze Unii Europejskiej, pomimo pozytywnego wpływu na rozwój infrastruktury ekonomicznej w państwach UE-10 i poprawy ich potencjału gospodarczego nie przyczyniły się do wyrównania dysproporcji rozwojowych pomiędzy tymi państwami, a pozostałymi państwami Unii Europejskiej*”. W celu precyzyjnego zweryfikowania głównej hipotezy badawczej sformułowano pięć hipotez pomocniczych. Proces weryfikacji przyjętych hipotez należy uznać za prawidłowy, ponieważ badania przeprowadzono zarówno w wyniku krytycznej oceny literatury i innych źródeł wtórnych oraz rezultatów badań empirycznych.

3. Struktura i merytoryczna zawartość rozprawy

Zarówno złożone cele, jak i hipotezy badawcze w istotnym stopniu zadecydowały o strukturze dysertacji. Jest ona skonstruowana poprawnie, zawierając wszystkie elementy wymagane w opracowaniach naukowych. Napisana w wymiarze 217 stron zachowuje prawidłowe proporcje w prezentowaniu poszczególnych zakresów omawianych problemów. Opracowanie składające się ze wstępu, 5 rozdziałów oraz zakończenia, zachowuje wymogi logicznego związku tych części z tytułem dysertacji, szczególnie w zakresie naukowego rozwinięcia merytorycznej wartości sformułowanych celów i hipotez badawczych.

W tak skonstruowanym opracowaniu wstęp stanowi rodzaj wprowadzenia czytelnika do problematyki. Zaprezentowano w nim zarówno historyczne aspekty rozwoju omawianego problemu badawczego, jak również ogólną charakterystykę istoty zagadnienia, cele i hipotezy badawcze, strukturę opracowania oraz metody wykorzystane do weryfikacji i udowodnienia słuszności podstawowych założeń.

Rozdział pierwszy zatytułowany „*Koncepcje konwergencji w teorii wzrostu gospodarczego*” stanowi prezentację teoretycznych założeń opracowania, w którym Autor uściśla podstawowe pojęcia, szczególnie: istotę wzrostu gospodarczego i konwergencji gospodarczej, jako istotnych czynników wzrostu potencjału ekonomicznego państw i regionów. Prezentuje również możliwości związane z wykorzystaniem modelu konwergencji do oceny wyrównywania dysproporcji rozwojowych krajów UE. Należy zauważyć znaczącą dbałość Autora o zaprezentowanie szerokiej systematyki poszczególnych typów konwergencji, dzięki czemu uzyskano wszechstronne spojrzenie na możliwości wykorzystania tych modeli do oceny wyrównywania dysproporcji rozwojowych we wszystkich krajach UE. Istotną wartością tej części rozprawy jest włączenie do procesu badań modeli cyklu koniunkturalnego oraz mechanizmu niepodzielnej pracy. Jest to prawidłowa forma rozpoczęcia pracy naukowej, ponieważ w ten sposób tworzy się teoretyczny fundament umożliwiający prawidłową analizę realnych zdarzeń rynkowych.

W rozdziale drugim zatytułowanym – „*Infrastruktura ekonomiczna jako czynnik rozwoju gospodarczego*” autor skupia się na wykazaniu jej znaczenia jako głównej determinanty postępu i rozwoju gospodarczego. W tej części rozprawy skoncentrował swoje badania na zidentyfikowaniu najważniejszych atrybutów infrastruktury ekonomicznej. Znaczącą wartością tej części opracowania jest wyczerpująca systematyka podstawowych pojęć i cech oraz wykazanie znaczenia nowoczesności i potencjału infrastrukturalnych

inwestycji w kształtowaniu procesu rozwoju gospodarczego. Doktorant słusznie stwierdza, że infrastruktura ekonomiczna nie może być utożsamiana wyłącznie z kapitałem rzeczowym, ponieważ bez aktywnego kapitału ludzkiego staje się bezproduktywna. W związku z tym Autor celowo włączył w zakres infrastruktury ekonomicznej zarówno kapitał rzeczowy, jak i społeczny oraz ludzki. W takim ujęciu powstała możliwość uzyskania większej wiarygodności naukowej oraz praktycznej w badaniu wpływu infrastrukturalnych inwestycji na zmniejszenie międzyregionalnych dysproporcji.

Rozdział trzeci zatytułowano „*Fundusze wspierające rozwój infrastruktury ekonomicznej w państwach UE-10 w perspektywie finansowej 2007-2013*”. W tej części rozprawy występują zarówno elementy teoretyczne, jak i rynkowe dotyczące efektywności ekonomicznej i społecznej infrastrukturalnych inwestycji. Zgodnie z tematem rozprawy najszerzej badano wielkość przyznanych środków europejskich w omawianej perspektywie dla krajów UE-10 oraz stopnia^{em} ich wykorzystania w zakresie budowania i unowocześniania infrastruktury ekonomicznej. Istotną wartością tej części opracowania jest szczegółowo przeprowadzana analiza przydatności i wdrażania programów w ramach realizacji zadań objętych finansowaniem, z wykorzystaniem będących do dyspozycji funduszy strukturalnych UE oraz wykazanie wymiaru uzyskanych z tego tytułu korzyści. Prezentowana szczegółowość tego zakresu badań pozwala zarówno na dokonanie analizy porównawczej, nie tylko w zakresie kwot przyznanych dotacji, lecz także efektywności ich wykorzystania, w wyniku czego powstała możliwość dostrzeżenia skali własnych sukcesów, jak i poniesionych porażek.

Rozdział czwarty zatytułowany „*Zmiany rozwoju poziomu gospodarczego i wyposażenia w infrastrukturę ekonomiczną państw UE-10*”, można uznać za kluczową część rozprawy, ujmującą podstawowy zakres badania zasobów i determinant poziomu ich adaptacyjności oraz kształtowania stopnia rozwoju gospodarczego, w oparciu o zmieniający się potencjał infrastruktury ekonomicznej w państwach UE-10. Jego szczególną wartością jest przeprowadzona analiza porównawcza oparta na szerokim wykorzystaniu istotnych miar i danych statystycznych stosowanych w programie Statistica 13. Dzięki tej koncepcji badań Autor zaprezentował szczegółowe wskaźniki oraz statystyczne dane opisowe, w przeważającym wymiarze stanowiące opracowania własne oparte na danych Eurostatu. Z wykorzystaniem tych szczegółowych danych statystycznych przedstawiono nie tylko zmiany omawianych problemów w odniesieniu do poszczególnych państw UE-10 w okresie 2006-2016, lecz także do poziom średniej UE-28. Dzięki temu zakresowi badań Autor przedstawił wiarygodną ocenę porównawczą, głównie w zakresie nakładów oraz uzyskanych w

poszczególnych państwach korzyści budżetowych i wymiaru wartości dodanej. Dysponując tym zakresem analizy dokonał prawidłowej oceny najważniejszych elementów infrastruktury ekonomicznej decydujących o rozwoju potencjału gospodarczego krajów UE-10.

Rozdział piąty zatytułowany „*Ocena zróżnicowania przestrzennego potencjału gospodarczego i wyposażenia w infrastrukturę ekonomiczną państw UE-10*”, można uznać, jako logiczną kontynuację badań przeprowadzonych w rozdziale czwartym, ze szczególnym zaakcentowaniem prezentacji zróżnicowania przestrzennego w zakresie najważniejszych aspektów ocenianych problemów. Autor słusznie wykorzystał na tym etapie badań metodę Hellwiga w odniesieniu do dwu badanych okresów, dzięki czemu doprowadził do prawidłowego ustalenia hierarchii omawianych krajów, tworząc ranking adopcyności ich zasobów w oparciu o kryterium poziomu rozwoju gospodarczego i wymiaru zasobów infrastrukturalnych. Ten etap badań umożliwił Doktorantowi dokonanie znaczącego zakresu weryfikacji głównych założeń rozprawy. Przedstawiona ocena zróżnicowania determinant rozwoju infrastruktury, analiza porównawcza potencjału gospodarczego państw UE-10 w odniesieniu do pozostałych państw UE, czynników aktywizujących wzrost gospodarczy oraz obliczenie wskaźników konwergencji, wyraźnie wskazują na znaczące różnice w poziomie infrastruktury ekonomicznej i potencjału gospodarczego państw UE-10. Wykazują także, że dostępne fundusze UE nie przyczyniły się do całkowitego wyrównania dysproporcji rozwojowych pomiędzy tymi państwami, a pozostałymi państwami UE.

Zakres merytorycznych rozważań w przedłożonej rozprawie zamyka zakończenie, w którym Autor dokonuje podsumowania, wykazując znaczenie, aktualność podjętej problematyki oraz ^{wyniki badań} umożliwiające sformułowanie wniosków i rekomendacji. Zarówno całokształt rozważań w przeprowadzonym toku badawczym, jak i przedstawione wnioski wykazują, że Autor przeprowadził prawidłową weryfikację założonych hipotez i w pełni zrealizował postawione cele. Uzyskane wyniki badań potwierdzają zarówno prawidłowość założeń rozprawy, jak i sposobu ich weryfikacji, prowadząc do generalnego wniosku wskazującego, że mimo iż inwestycje infrastrukturalne realizowane w ramach dostępnych funduszy UE w znaczącym stopniu zwiększyły swój wymiar i potencjał oraz znaczenie w państwach UE-10, to jednak w niewielkim stopniu doprowadziły do wyrównania istniejących dysproporcji rozwojowych i w najbliższej przyszłości nie należy się spodziewać ich całkowitego wyrównania.

Całość przeprowadzonego toku badawczego cechuje dyscyplina logicznego prezentowania kolejnych poziomów uszczegółowienia założeń. Taką możliwość uzyskano dzięki

prawidłowemu zastosowaniu wyselekcjonowanych do tego zakresu badań metod badawczych, między innymi:

- krytycznej oceny literatury;
- analizy dokumentów źródłowych;
- analizy i syntezy;
- modelowania ekonometrycznego.

Taka struktura wykorzystania metod badawczych umożliwiła Autorowi przeprowadzenie wymaganego zakresu badań w nurcie ekonomii pozytywnej i dokonanie szczegółowej analizy i oceny problemu badawczego.

Podjęty przez Autora ocenianej dysertacji problem badawczy ma istotne znaczenie naukowe oraz praktyczne. Proces konwergencji państw europejskich znajduje się ciągle w fazie ewolucyjnych przemian. Wykazanie aktualnych determinant oraz czynników aktywizujących i hamujących prawidłowe kształtowanie tego procesu stanowi znaczącą merytorycznie zawartość oraz naukową i praktyczną wartość rozprawy. Narastająca konkurencja na rynku Unii Europejskiej powoduje, że dynamika poprawy skuteczności konwergencji decyduje o konkurencyjności gospodarczej i potencjale ekonomiczno-społecznym państw oraz ich hierarchii w ramach Wspólnoty. Umożliwia to poszczególnym podmiotom gospodarczym skuteczniejsze wykorzystanie narzędzi decydujących o dynamice rozwoju infrastruktury ekonomicznej. Te aspekty znalazły szerokie odzwierciedlenie w omawianej pracy doktorskiej stanowiąc istotną zawartość merytoryczną tego opracowania.

4. Ocena merytoryczna i formalna rozprawy

Recenzowana rozprawa doktorska stanowi wartościowe opracowanie zarówno w wymiarze naukowym, jak i praktycznym. Doktorant zaprezentował w niej szczegółowo przemyślaną oraz prawidłowo udokumentowaną i wykonaną analizę i ocenę podjętej problematyki. Zakres, technika i zastosowane metody przeprowadzenia badań, a także wartość uzyskanych rezultatów wykazują, że Autor dysponuje wymaganym warszatem naukowym oraz posiada umiejętność skutecznego i efektywnego operowania niezbędnymi w pracach naukowych instrumentami, umożliwiającymi prawidłowe zrealizowanie założeń celów i weryfikację postawionych hipotez. Kolejność etapów przeprowadzonych badań wskazuje, że Doktorant posiada umiejętność prawidłowej konstrukcji i realizacji procesu logicznego formułowania merytorycznych treści, kolejnych stopni uszczegółowienia

zagadnień oraz skutecznego procesu dochodzenia do właściwych konkluzji, wniosków i rekomendacji. Szczególną wartością merytoryczną rozprawy jest szczegółowe ujęcie i przeanalizowanie podjętych problemów badawczych. Na podkreślenie zasługuje szeroki zakres faktografii wyrażony znaczną liczbą zestawień tabelarycznych mierników taksonomicznych, zmiennych diagnostycznych oraz wzorów ekonometrycznych. Taka szczegółowość wykorzystanych danych i metod badawczych wzbogaca merytoryczną wartość dysertacji wnosząc istotny wkład do badania problematyki konwergencji.

Oceniana rozprawa nie tylko umożliwia poznanie aktualnego poziomu istniejącej konwergencji państw prowadzących działalność w ramach UE, lecz także podsumowuje i porządkuje dotychczasowe zasady, reguły oraz stymulatory, wskazując równocześnie sposób prawidłowego rozwiązywania prezentowanego problemu badawczego.

Należy również zauważyć, że w rozprawie, w której zachowano komunikatywny i logiczny sposób przeprowadzenia toku badawczego, nie ustrzeżono się kilku potknięć stylistycznych, między innymi:

Użycia słowa:

- zachodzenie (s.13),
- ku działaniom (s.15),
- nikim (s.84),
- znacznie się o ponad połowę (s.133),
- statystyki w udziale bezrobotnych (s.135, rys. 4.6).

Zanotowane uchybienia nie mają jednak wpływu na pozytywną ocenę merytorycznej wartości rozprawy.

5. Konkluzja

Kompleksowa ocena recenzowanej pracy doktorskiej wykazuje, że stanowi ona samodzielne rozwiązanie podjętego przez Autora problemu badawczego. Jest opracowaniem dojrzałym merytorycznie, w którym w sposób rzetelny, dociekliwy i kompleksowy przeprowadzono wymagany zakres badań, zrealizowano cele, zweryfikowano hipotezy badawcze oraz wskazano sposób rozwiązania podjętego problemu.

Stwierdzam, że rozprawa doktorska Pana magistra inżyniera Macieja Abramowicza, zatytułowana „Fundusze Unii Europejskiej wspierające rozwój infrastruktury ekonomicznej, jako instrument konwergencji państw UE-10”, spełnia wymogi stawiane rozprawom

doktorskim określonym w art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z p. zm.) i może stanowić podstawę do nadania jej autorowi stopnia doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia.

W związku z powyższym wnoszę do Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych i Prawnych Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu o przyjęcie rozprawy doktorskiej oraz dopuszczenie jej Autora do publicznej obrony. Proponuję również Autorowi pracy rozważenie możliwości opublikowania dysertacji.

Proszę doktoranta, aby podczas publicznej obrony pracy doktorskiej ustosunkował się do następujących pytań:

1. Czy w ocenie Doktoranta aktualny proces kształtowania konwergencji doprowadzi do wyrównania istniejących dysproporcji gospodarczych państw zrzeszonych w ramach UE, lub konieczna jest jego korekta, ewentualnie jaka?
2. Czy zdaniem Doktoranta wielkość kwot przyznanych w ramach funduszy UE jest wystarczającym instrumentem umożliwiającym zrównoważenie omawianych dysproporcji, czy należałoby poprawić celowość i efektywność ich wykorzystania oraz zaktywizować wdrażanie własnych rozwiązań innowacyjnych?

Magdalena